657/02

Den 22. oktober 2002 blev i sag nr. 57.856:

xxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ansvarsskade.

Advokaten har i skrivelse af 13/2 2002 til nævnet oplyst følgende:

"Under besøg hos K.J., … (*skadelidte*) lørdag den 22. maj 1999 ca. kl. 18.30 kom klageren til at totalskade den i påstanden angivne stol, tilhørende K.J., idet klageren, der rejste sig fra en sofa for at åbne entredøren, som der blev ringet på, snublede over skadelidte K.J.'s kat, der lå og sov på gulvet foran stolen.

Klageren havde tidligere set katten, men var alligevel uopmærksom på den i skadesøjeblikket, hvor klageren faldt 'så lang hun var' og med fuld vægt ned i stolen, hvis laminerede ben og benophæng knækkede."

Selskabet redegør i skrivelse af 6/3 2002 til nævnet for sagen således:

"Ved skadeanmeldelse af 7. juni 1999 anmelder forsikringstager, at hun i forbindelse med et besøg hos skadelidte snublede over egne ben og faldt, så hun ramte en stol, der derved gik i stykker.

Som vidne til skaden er bl.a. anført advokat B.B.

Ved selskabets skrivelse af 29. juni 1999 meddeler vi ikke at kunne yde erstatning, idet der er tale om et hændeligt uheld.

Ved advokat B.B.'s brev af 6. juni 2000 samt i forbindelse med sagens indbringelse for Ankenævnet oplyses det, at forsikringstager ikke snublede over egne ben, men over skadelidtes kat.

Selskabet har efterfølgende fastholdt afvisningen af skaden.

Efter ansvarsforsikringens pkt. 8.3.2, dækker forsikringen gæstebudsskader, hvorved forstås skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen for ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær.

I henhold til ankenævnspraksis er det en betingelse for dækning, at der i forbindelse med skadens indtræden er udvist et mindre uagtsomt forhold, idet der således ikke ydes dækning for skader, der kan betegnes som hændelige.

Skader der opstår ved, at forsikringstager snubler over sine egne ben, anses i henhold til ankenævnspraksis for hændelige skader, jfr. bl.a. ankenævnets kendelser nr. 43.920, 44.119, 44.127, 45.823 samt 46.106.

Idet vi finder, at de oplysninger forsikringstager har afgivet i skadeanmeldelsen, hvilke oplysninger ligeledes er bevidnet af to vidner, bl.a. af den advokat, der nu indbringer sagen for ankenævnet, skal danne grundlag for afgørelsen i sagen, skal vi fastholde at der er tale om en hændelig skade, hvorfor vi ikke kan tilbyde erstatning."

Advokaten har efterfølgende i skrivelse af 15/3 2002 til nævnet bl.a. frembragt følgende kommentarer til det af selskabet anførte:

"Når dette forhold - samt den omstændighed, at klageren forud *havde været opmærksom på katten* - ikke kom med i skadesanmeldelsen af den 7. juni 1999, beror det på den umiddelbare forvirring og bestyrtelse, der opstod ved klagerens 'tumlen

rundt' i faldet, hvor vi alle tre, skadelidte, det andet vidne og undertegnede bebrejdede skadevolderen, 'at hun sådan kunne falde over sine egne ben.'

…

Såfremt man fortsat vil bestride dette, skaffer jeg gerne tilsvarende skriftlig erklæring fra det andet vidne, med hvem jeg nu atter har konfereret sagsforholdets forløb.

…

Det bestrides under alle omstændigheder, at det alene er oplysningerne i skadesanmeldelsen, indgivet knap 14 dage efter uheldet, som Nævnet kan lægge til grund ved sagens afgørelse."

Selskabet har afslutningsvis bl.a. anført følgende i skrivelse af 24/4 2002 til nævnet:

"Som supplement til vor skrivelse af 6. marts 2002 finder vi dog anledning til at tilføje, at skadeanmeldelsen er udfyldt ca. 14 dage efter skadens opståen, det vil sige på et tidspunkt, hvor klager må antages ikke længere at have været i en tilstand af forvirring og bestyrtelse, men dog uden at kattens forbindelse til skadens opståen er blevet nævnt.

Henset hertil finder vi ikke tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at kattens tilstedeværelse har influeret på skadens opståen i en udstrækning, der kan begrunde et erstatningsansvar overfor skadelidte. På denne baggrund skal vi fastholde ikke at kunne yde dækning.

Herudover har vi bemærket, at advokat B.B. i brevet af 6. juni 2000 anfører, at *'sagsforløbet ifølge anmeldelsen har jeg på ny gennemgået med skadevolder, der supplerende oplyser, at hun faktisk snublede over skadelidtes kat, der lå på gulvet'*.

Advokat B.B. er i skadeanmeldelsen netop opført som vidne til uheldet, hvorfor kattens tilstedeværelse må have været bekendt for vedkommende allerede på tidspunktet for udfærdigelsen af skadeanmeldelsen."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**8.3.2** <u>Gæstebudsskader</u>

Denne forsikring dækker gæstebudsskader. Gæstebudsskader er skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen fra ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær.
For gæstebudsskader gælder en selvrisiko på kr. 500."

Nævnet udtaler:
Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet ved sin afgørelse har lagt klagerens første fremstilling af det passerede til grund. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at klageren har udvist et forhold, som kan begrunde et erstatningsansvar over for skadelidte. Nævnet kan således ikke pålægge selskabet at udrede erstatning, hverken under familieforsikringens almindelige ansvarsregler eller under gæstebudsklausulen, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand